

JUNGTINĖS TAUTOS SU ARGENTINA

Argentina, kuri karo metu dėl Malvinų salų buvo praradusi savo prestižą pasaulio scenoje, dabar po karo atgauna netik prarastą pasitikėjimą, bet ir konkrečius moralinės paramos gestus.

Štai pradėdant Jungtinių Tautų naują sesiją, Argentina su Pietų Amerikos valstybių bloku įnešė Malvinų salų klausimą į programą, kuris buvo netik priimtas, bet su balsų dauguma nubalsuotas Argentinos naudai.

Balsavimo rezultatas lapkričio 4 d. balsavime buvo sekantis: 90 tautų pasisakė už derybų priėmimą, tikrai 12 pasisakė prieš projektą ir 52 tautos susilaikė. Suprantama, kad už Argentinos projektą pasisakė beveik visos Pietų Amerikos valstybės, taip pat ir Šiaurės Amerika. Prieš pasisakė Anglija ir visos jos įtakoje esančios valstybės, įvairios salos.

Tokiu būdu nors karas dėl Malvinų salų buvo pralaimėtas, bet dabar ateina metas, kad pasaulio nuomone pasikeitė ir pasisakė už Argentiną, ypač visos didžiosios Pietų Amerikos valstybės kartu su Š. Amerika. Tai yra didelis laimėjimas diplomatinėje srityje.

Jungtinių Tautų nubalsuotame projekte yra šie pagrindiniai punktai:

1. Argentina ir Anglija privalo taikiai būdu susitarti dėl Malvinų salų konflikto.
2. Jungtinės Tautos prašo generalinį

sekretorių imtis iniciatyvos priziūrėti, kad būtų einama prie pirmo punkto vykdymo, jei reikėtų imtis ir tam tikslui priemonių.

3. Prašo generalinį sekretorių paimti formuoti sekančių metų 38-je sesijoje: duoti pranešimą apie padarytus žygius šioje srityje.
4. Prašoma, kad Malvinų salų klausimas būtų oficialiai įtrauktas į 38-tos sesijos programą.

Po šių rezoliucijų tekstu pasirašė 20 valstybių, kurių tarpe pirmoje vietoje figuruoja Argentina, 18 Pietų Amerikos valstybių ir Meksika. Tokiu būdu galutinai Jungtinės Tautos pasisakė už teises ir taiką dėl Malvinų salų konflikto.

Anglijai nelieta dabar kito kelio kaip sėstis prie derybų stalo su Argentiną, bet ši kartą turint jau užnugarį 90 tautų balsų. Suprantama, kad tai nebus lengvas darbas, nes neseniai užsibaigęs karas dar nespėjo užgydyti žaizdų, tačiau Jungtinių Tautų forumas ši kartą pasisakė aiškiai už tautų teises ir tų teisių taikingą įgyvendinimą.

Būtų jau laikas, kad Jungtinių Tautų forumas pakeltų balsą už pavergtų tautų teises Pabaltijo kraštuose. Kad tas įvyktų turime visi kartu dirbti ir laimėti sau draugų visų tų kraštų vyriausybių, kur lietuviai yra įsikūrę jau pastoviai gyventi.

J. Pragiedrulis.

Po Helsinkio grupių uždarymo posūkis į pogrindį. Rugsėjo 8 d. Maskvos Helsinkio grupė užbaigė savo veiklą. A. Sacharovo žmonos išdalintame pranešime sakoma, kad įkaltinti Armenijos, Gruzijos, Lietuvos, Ukrainos Helsinkio grupės nariai. Tikrovėje dar nesuimta Šiauliuose gyvenanti Ona Lukauskaitė - Poškienė, o Tomas Venclova tebėra grupės narys JAV-bėse.

Afganistane, kalnų tunelyje, susidūrus naftos sunkvežimiui su kariniu traukiniu, užduso 1100 rusų kareivių ir civilių afganų ir daug sužeistų. Kitame pranešime sakoma, kad žuvo 700 kareivių ir 200 sužeistų (o kiek jų tarpe lietuvių?). Civilių žuvo tarp 400

ir 2000, sužeistų 200. Reikalą pablogino, kad rusai pagalvojo, kad tai esąs partizanų užpuolis ir uždarė abu išėjimus tuo būdu neįleisdami šviežio oro.

Prez. Reaganas buvo sušaukęs 30 departamentų ir valdžios atstovus pasitarimui, kuriame ragino mobilizuoti visas jėgas kovai prieš narkotikų vartojimą, ypač jaunimo tarpe.

Po 18 metų valdymo, mirė Sov. Sąjungos prezidentas, komunistų partijos sekretorius Leonidas Brežnevas. Palaidotas lapkr. 15 d. Raudonoje aikštėje dalyvaujant kitų valstybių atstovams. Jo vietoje išrinktas Jurij Andropov, buvęs KGB (policijos) viršininkas.

LIETUVIŠKOS PARAPIJOS METAI

Šie metai reikšmingiausių mūsų organizacijų, kurios dirba Š. Amerikoje ir Kanadoje, iniciatyva, bažnytinei vadovybei pritarus, pavadinti Lietuviškų parapijų metais. Tai dėmėsys lietuviškai parapijai ne tik kaip religinei institucijai, bet ir kaip lietuvių tautinio išlikimo premonei.

Pažvelgus į lietuvių imigrantų istoriją matosi kokį didelį ir svarbų vaidmenį suvaidino lietuviškos parapijos jos subūrė aplink save lietuvius išėivius tuo būdu sulakdydamos nuo nautėjimo. Parapijose buvo steigiamos pirmosios lietuviškos mokyklos arba parapiinės mokyklos, kur buvo dėstoma lietuvių kalba. Ten buvo steigiamos įvairios lietuviškos organizacijos, kurios stipriai dirbo lietuvišką darbą.

O pas mus Argentinoje? Jau 40 metų kaip turime sava lietuvišką Auš-

ros Vartų parapiją Avellanedoje. Ją pastatė T. Marijonai lietuvių aukomis. Prie jos tuojaus atsirado organizacijos, ypač buvo puiki jaunimo veikla.

Lapkričio 7 - 21 dd. mūsų bažnyčia šventė savo metinę šventę, su įvairia programa.

Tik deja, lietuviškose pamaldose vis mažiau beapsilanko lietuvių. Kodėl? Juk prieš 40 metų lietuviai su dideliu entuziazmu susirinkdavo šeštadieniais, su kastuvais ir kirkomis padėdavo prie statybos, vėliau į lietuviškas pamaldas suvažiuodavo tranvajais koliektyvais minios lietuvių.

Kiekviena lietuviška šeima, kad ir toli gyvendama, turi prisiminti, kad mes turime lietuvišką parapiją, joje vyksta lietuviškos pamaldos. Tat mūsų pareiga palaikyti ją atvykstant, nors vieną kitą sekmadienį.

Ei, Lietuvos kareivėliai,
Niekad nedejuoja,

Visad greitai, visad linksmi,
Sau dainas dainuoja.

Lapkričio 23 d. yra Lietuvos Kariuomenės diena. Ta proga sveikiname visus karius, tarnavusius Lietuvos kariuomenėje.

D. Britanijos spauda labai susirūpino Malvinų salų išlaikymo kaina. Esą salų apsaugai reikalinga bus ateinančioms metams išleisti 424 milijonų librų esterlinų. Prie to dar reikia pridėti 700 milij. karo išlaidų - susidaro didelės išlaidos.

Anglų laivas "Coventry", nuskindintas prie Malvinų salų, turėjo daug slaptos medžiagos, dokumentų ir planų. Dabar anglų vyriausybė nori atgauti tą medžiagą. Kadangi medžiaga labai slapta, tai nariai darbui naudoja specialų, tam tikslui išdirbtą metodą.

Panaši medžiaga jau yra išimta iš laivų "Ardent" ir "Antelope", taip pat nuskindintų prie Malvinų.

Lenkų "Solidarumo" darbininkų unijos vadas Lech Walesa po ilgo kalinimo atgavo laisvę. Jis pareiškė, kad "Solidarumo" idėjomis ir toliau gyvena ir valdžiai jokių pažadų nėra davęs. "Solidarumas" yra valdžios uždarytas ir stengiamasi jo vadus suimti.

Jau yra valdžios nutarta kartu su Buenos Aires provincijos gubernatūra, praveisti greitkelį Bs. Aires - La Plata. Darbui įvykdyti duodama 10 metų.

KALINIŲ SUKILIMAS PRAVIENIŠKĖSE

1981 m. liepos 9 d. Pravieniškių (Kauno r.) priverčiamų darbų stovykloje įvyko kalinių sukilimas.

Pradžia buvo tokia. Už kalinio — šnipu nužudymą buvo nubausti keli nekalti kaliniai. Tuomet atėjo kalinių delegacija pas lagerio viršininką majorą, reikalaujanti paleisti neteisingsi nubaustus. Majoras įsakė jiems išsinešdinti iš kabineto, nes kitaip ir šie būsią nubausti. Tada kaliniai sukilo. Jie padegė lako statinę, stovėjusią baldų gamyklos ceche. Užsidegė cechas. Kaliniai, apsiginklavę tuo, kas ką susirado ar turėjo pasigaminęs (peiliais), reikalavo patenkinti jų norus. Lagerio administracija kreipėsi į Maskvą. Iš Maskvos atvyko kažkoks viršininkas, kuris įsakė: "šaudyti be pasigailėjimo!" (pagal kitą versiją, tas įsakymas buvo duotas telefonu). Buvo iškviestas spec. paskirties būrys riaušėms malšinti, lydymas netgi šarvuotųjų. Pirmiausiai buvo užblokuoti praėjimai į kitas lagerio zonas, kad ir tų zonų kaliniai negalėtų prisijungti prie sukilimo. Tarp kalinių sukilusioje zonoje ir kariuomenės prasidėjo kautynės. Kareiviai šaudė iš automatų, o kaliniai gynėsi peiliais, mėtydami juos į malšintojus. Tačiau netrukus jų ginklai baigėsi... Buvo nušauta apie 15 kalinių, o sužeista apie 50. Kauno greitosios pagalbos darbuotojams buvo uždrausta suteikti kaliniams medicininę pagalbą, kad liaudis nesužinotų

aukų ir sužeistų skaičiaus.

Numalšinę sukilimą, kareiviai visus zonos kalinius tyčiodamiesi suguldė ant žemės ir mušė juos lazdomis. Taip kaliniai nejudėdami turėjo išgulėti visą parą.

Kalėjimo administracija neleido artimesiems pasiimti net nužudytų kalinių lavonų.

Po sukilimo daug kalinių buvo išsiųsta į įvairius Rusijos lagerius, o jų vietas užpildė kaliniai iš "brolišku" respublikų.

Tikroji sukilimo priežastis — nepakeliamos kalinimo sąlygos: grubus administracijos ir prižiūrėtojų elgesys, jų savivaliavimas, sunkus darbas po darbo valandų ir naktimis, paplitęs kyšininkavimas (norint gauti siuntinį ar pasimatymą) ir pan.

S. Armantas

LIETUVIŲ FONDAS

Lietuvių Fondo pelno skirstymo komisija paskirstė 60.000 dol. (iš bendrinės sumos gautas pelnas) įvairiom mokslui bei švietimo įstaigoms, stambiausios sumos teko:

Lituanistikos katedrai - 12.500 dol.
L.K.B. Kronikoms leisti - 2.000 dol.
Liet. Foto archyvui - 1.000 dol.
Lietuvių operai - 2.000 dol.
A. Salio raštų III tomui išleisti - 2.000 dol.
Jaunimo Centro apsaugai - 1.000 dol.
Mokslui ir Kūrybos simpoziumui - 1.000 dol.

ŽINIOS MŪSŲ PADANGĖJE

ROSARIO

VAIŠĖS

Rosario Liet. Bendruomenės grupės narių iniciatyva, vadovaujant moterims - šeiminkėms, spalio 31 d. suruošė iškilmingus pietus, išleidžiant p. V. ir M. Bendinskus vasaroti į Kordobos kalnus. Buvo patiekta įvairiausių lietuviškų valgių, kurių lietuviai jau senai pasiūlo.

Pietuose dalyvavo graži lietuvių grupė. Kadangi p. M. Bendinskas ir p. S. Žiemelienė minėjo savo amžiaus sukaktį, tai jie buvo nuoširdžiai pasveikinti smarkiu plojimu, taip pat buvo padėkota darbščioms šeiminkėms už triušą ruošiant šį parengimą, namų šeiminkams p. Bendinskams už patalpų pasinaudojimą ir svečių priėmimą. Diena pasitaikė gana graži, tai svečiai nesiskubino skirstytis.

Dalyvis

URUGVAJUS

Tautos dienos minėjimas įvyko rugsėjo 12 d. Po pamaldų, Urugv. Liet. Kultūros Draugijos patalpose buvo pravestas kultūrinis šventės aktas. Paskaitą apie poetą Maironį, minint jo mirties 50 m. sukaktį, skaitė Gvidas Mačanskas. Kad supažindinti jaunimą ir vietinius svečius su Maironiu, paskaita buvo skaitoma ispanų kalboje. Birutė Mačanskienė išpūdingai padeklamavo Maironio "Čičinską".

Buvo galima apžiūrėti lietuviškų pašto ženklų parodą, kurią rūpestin-

gai suruošė d-jos pirmininkas Vyt. Dorelis.

"ČIA LIETUVA" - garsinis skaidrių montažas vietine kalba. Jį pagamino dr. Alfr. Stanevičius (virš 200 skaidrių). Montażą atliko dr. A. Stanevičius su talkininkais: A. E. Mačanskaite, M. Doreliu ir A. Baliukoniu. Po minėjimo buvo užkandžiai.

Urugv. Liet. Kultūros draugijos pirmininkas Vyt. Dorelis negaluoja. Laikiniai tos draugijos pirmininko pareigas sutiko eiti Br. Staponis, ilgametis tos d-jos narys.

Kun. J. Giedriui nuvykus į JAV. jėzuitų vienuolijos suvažiavimą, jam teko susitikti su buvus. urugvajiečiais, kurie surengė jam urugvajiečių pietus. Urugvajiečiai padovanojo Urugv. radio valandėlei įrašymui puikų aparatą, du mikrofonus ir kitus reikmenis.

Eduardas Jusys, žinomas Urugvajaus liet. kolonijos industrialas ir lietuviškų reikalų rėmėjas, sukako 80 metų amž. Ta proga jis surengė parą. salėje labai šaunias vaišes, dalyvavo virš 200 asmenų.

Mirė. Levonas Mikevičius, Marijona Kalinauskaitė Švedienė, Marija Garlienė.

BERISSO

SALĖS INAUGURACIJA

Mindaugo Dr-ja ruošia jaunimo šokių šventę šių metų lapkričio 27 d. vaka-

Pedag. lit. institutui - 2.750 dol. ir kitoms įstaigoms.

Prie Lietuvių Fondo šiuo metu veikia šie stipendijų fondai: (asmenys, paaukoję tam tikslui stambesnes sumas): Jono Krukonio (143.037), Agnės Kodis (20.340), Fulgento ir Marijos Janonių (11.000), dr. Jantos ir dr. Antano Stankų (20.000), Lietuvos Agronomų (6.890), Napoleono ir Joanos Zabulionių (93.380).

Čia paminėtų aukotojų pageidavimu gautos pajamos yra skiriamos lietuvių studentų stipendijoms. Kitų palikimo palūkanos yra naudojamos

bendriems lietuviybės išlaikymo tikslams.

Lietuviams vis dažniau apleidžiant šią ašarų pakalnę, jų artimieji pradeda prasmingai įamžinti jų vardus aukodami L. Fondui. Vietoj užuojautų ir gėlių, auką nukreipia į Liet. Fondą ir tuo įamžindami mirusiojo vardą.

Argentinos lietuviai turėtų daugiau vertinti pinigą ir sekant Š. Amerikos lietuvius, ne mėtyti pinigus vystančioms gėlėms pirkti, bet aukoti jį aukštesniems tikslams, pav. Senelių Židiniui, letuviškoms organizacijoms, lietuvių parapijai, lietuviškai spaudai.

Kaune atsidarė pirmasis Muzikos Mėgėjų Klubas - armonikos svetainė. Jam priklauso žmonės mėgstantys muziką ir grojantys įvairiomis armonikomis. Ateityje manoma suruošti armonikos koncertus ir surinkti senųjų instrumentų ir iš jų padaryti nuolatinę parodą.

Kupiškėnų ansamblis, kurį sudaro senesnio amžiaus žmonės, Kupiškio Kultūros Namuose surošė spektaklį "Senovės Kupiškėnų vestuvės". Tai buvo jų 500-asis spektaklis. Jo didžioji vertė yra autentiškų papročių, dainų, juokavimų, apeigų perdavimas.

Liubline, Lenkijoje, įvykusiame kino filmų festivalyje, kaimo gyvenimo temomis, iš Sov. Sąjungos ir satelitinių valstybių pristatyta 50 filmų. Mokslo populiarinimo grupėje, pirmą premiją ir aukso medalį laimėjo Lietuvos kino studijos kūrinys "Šiuolaikinio kaimo grožis" dviejų dalių spalvota filmas. Scenarijų parašė ir režisavo H. Mikalauskas su J. Žukausku, filmuotojas - J. Matonis.

"Valstiečių laikraštys" rašoma, kad Alizavos kolūkyje, Kupiškio valsč. rudenį žuvo septintos klasės mokinė E. Jokubkaitė. Ji nuskendo grūduose sendelio priėmimo bunkeryje. San-

re. Ta pačia proga bus galutinai užbaigtos salės inauguracija su dviem porom kūmų bei salės pašventinimas.

Berisso ir Buenos Aires kolonijų lietuviai yra kviečiami šioje šventėje dalyvauti.

Mindaugo Draugija

PADEKA

Per šias eilutes reiškiamas nuoširdžią padėką mūsų dideliems talkininkams, kurie be jokio atlyginimo taisė ir gerino "Laiko" spaustuvės mašinas bei jos įrengimus, tai yra: pp. Theodoro Dos Santos, Kazim. Mačiuliui, Pov. Savickui ir Rolandui Galičkui, taip pat jų fabriky darbininkams, kurie padirbdino naujas spaustuvės motorų dalis ir įtaisė jų reguliavimo aparatą. Taip pat dovanojo keletą vertingų elektros raktų Lietuvių salės šviesoms kontroliuoti.

Nuoširdžiai dėkinga - "Laiko" spaustuvės vadovybė.

dėlininkė nepatikrinusi paleido mašiną ir grūdai pradėjo slinkti į sandėlį - buinkerį ir mergaitė ėmė skęsti. Išgelbėti jos nepavyko.

1980 m. lapkričio 24 d. Vilniuje buvo įregistruotas 500.000-tasis gyventojas, Onos ir Algirdo Arlauskų sūnus.

Panevėžio miestas plečiasi. Jau pradėta statyti šio miesto rajonas Pilėnai. Jam yra paskirtas 43 ha. žemės plotas, dešiniajame Nevėžio krante, stoties kryptimi.

Upių ir upelių okup. Lietuvoje prisikaitoma 29.000, ežerų beveik 4.000, iš jų 2.500 ežerų plotas yra didesnis kaip vienas hektaras.

Okup. Lietuvos gyventojų skaičius 1981 m. pradžioje pasiekė 3.445.000. Iš jų vyrų yra 1.626.000, o moterų 1.819.000. Taigi, kiekvienam šimtui vyrų tenka 112 moterų. Toks didelis skirtumas yra dar II pas. karo padarinys, nes karo metu ir po karo vyrų žuvo ar buvo nužudyta žymiai daugiau, kaip moterų. Neproporcingai daug moterų yra Utenos, Telšių, Joniškio rajonuose.

DĖKOJU

Minint man 70 metų amžiaus sukaktį, nuoširdžiai dėkoju Aukščiausiajam už tame laikotarpyje apturėtas malones. Taip pat dėkoju visiems mano draugams bei artimiesiems, skaitlingai pribuvusiems į padėkos mišias, kurias iškilmingai atnašavo Tėvai Marijonai, giedant šv. Cecilijos chorui. Dėkoju nenuilstamom šeiminkėm, taip gražiai suruošusioms vaišių stalą, visoms malonioms ponioms ir ponams, pribuvusiems su pyragais, sumuštiniais, gėrimais, tortais bei piniginiomis dovanomis ir įvairiomis kitomis dovanoms.

Visiems ir visoms mano nuoširdus AČIŪ.

Neperseniausiai mirė mano brolis a.a. Leonas. Šia proga mano ir brolienės Adelės ir jos šeimos vardu dėkoju visiems pareiškusiems mums užuojautas žodžiu ir per spaudą, atsiuntusiems gėlių vainikus bei palydėjusiems į amžino poilsio vietą Chacarita kapines - visiems mūsų nuoširdi padėka.

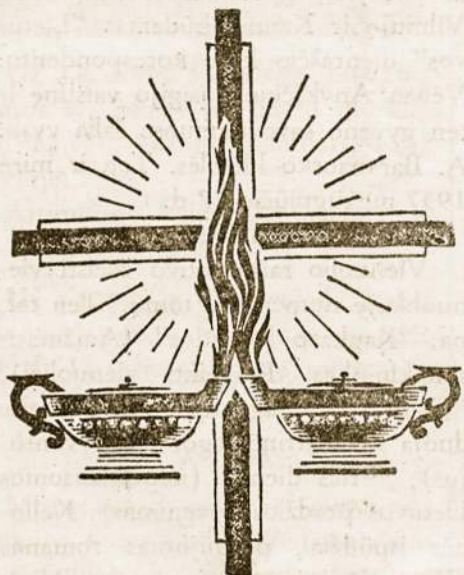
Pijus Gudelevičius.

SEKMADIENIO RIMČIAI

+++++

ŠEIMA - NAMŲ BAŽNYČIA

Berlyno kardinolas Bengšas lankydamasis Lietuvoje liko giliai sujaudintas išgirdęs apie lietuvių šeimų gily religingumą: kiekviena šeima auklėja savo vaikus religinėje dvasioje, paruošia juos prie sakramentų ir įpratina į religinę praktiką išklausti šv. Mišias sekmadieniais.

Katalikiškos šeimos simbolinis kryžius

Tai gražus pavyzdys mūsų lietuviškoms šeimoms čia iševijoje, kur turime tiek daug laisvės ir niekas nevaržo lankyti bažnyčios ir vaikus lavinti religiniai. Tačiau tos religinės sąmoningos dvasios dažnai pasigendame mūsų šeimose. Gali kilti klausimas, kodėl tas skirtumas? Nelengva būtų

"LIETUVOS K. B. KRONIKOS" ŽINIOS

KAIP ONĄ VITKAUSKAITĘ PALEIDO IŠ KALĖJIMO

1981 spalio 17 Onai Vitkauskaitei baigėsi kalinimo laikas Panevėžio moterų lageryje. Prieš pusantros metų ji buvo suimta už LKB Kronikos dauginimą.

1981 liepos 1 atestacijos metu komisija dar kaltino Onutę, kad ji priklauso kažkokiai sektai, tvirkinančiai vaikus, norėjo išgauti iš jos prisipažinimą, kad ji suklydo, kad dabar pasitaisys. Onutė visai nieko nesigailėjo, o tik pasakė: "Norint taisyti iš jūsų vadinamas "klaidos", reikia atsisakyti tikėjimo, o to aš niekada nepadarysiu."

Viršinkė pagrasė, kad jei ji nenori pasitaisyti, tai greitai grįš atgal.

Baigiantis jos baismės laikui, trumpino bendrą pasimatymą su broliu, nurodė, kad bus išleista spalio 17 ne anksčiau 9-9:30 v. Kalinė susitarė, kad namiškiai jai atvežtų drabužius.

Kalėjimo administracija tikrumoje pasiėlgė kitaip. Jai 7 v.r. nupirko autobuso bilietą ir išsiuntė į Kauną. Ona prašė, ar negalima pasilikti, kol atvažiuos namiškiai jos pasiimti, bet niekas nekrepė nė mažiausio dėmesio.

Grįžusią į Kauną Onutę Vitkauskaitę sutiko nemažas būrys tikinčiųjų ir jaunimo. Visi dalyvavo mišiose, dėkojo Viešpačiui už Onutės sudėtą

čia atsakyti. Bet ar ne pagrindinis skirtumas bus tame, kad tenai Lietuvoje mūsų šeimos buvo giliai religingos jau anksčiau, o dabar, kai tenka kovoti už tikėjimo teises, jos dar labiau išsiskiria tikėjime ir daro viską, kad jų vaikai persiimtų tavo tikėjimo dvasia, kuri yra vienintelė atrama kojoje.

Tuo tarpu mūsų šeimos laisvame pasaulyje neturi dėl savo tikėjimo nieko kovoti, nėra reikalo tikėjimo ginti, todėl pasiduoda lengvo gyvenimo pagundai, pasiduoda šių laikų propagandai, kad laimė glūdinėti piniguose ar turtuose, todėl dėl jų kovojama ir jų ieškoma, o tikėjimo reikalus paliekama nuošaliai.

Tokia nuotaika užkrečia daugumą šeimų, kurios paskui pasitenkina vaikų materialiniu aprūpinimu: pavalgydinimu, aprėdinimu. Todėl nenuostabu, kad jaunimas neturi gyvų tikėjimo pavyzdžių savo aplinkoje ir nustoja lankę bažnyčią, nustoja meldėsi.

Tokios šeimos pamiršta Kristaus žodžius, kurie ypač tinka mūsų laikams ir kraštams, besivaikantiems garbūvio: "Ieškokite visų pirma Dievo karalystės, o visa kita bus jums sukaupu pridėta". Šių dienų sąmonė ieško "to viso kito", ir beieškodami daiktų, praranda tikėjimą į Dievą.

Lietuvoje mūsų šeimos kovoja už savo tikėjimą, rizikuodamos netik pra-

auką ir meldė Dievą ištvėmės ir palaimos kaliniam už tikėjimą.

PALEIDO IR PETRĄ PLUIRĄ - PLUMPA

Atbuves 8 metų baismės laiką, 1981 lapkričio 20 iš Vilniaus KGB izoliatoriaus buvo paleistas Petras Pluira Plumpa. Jis buvo nuteistas 1973 už religinės spaudos ir LKB Kronikos dauginimą.

Už dalyvavimą politinių kalinių streike jis 1980 rugsėjo 17 buvo pervežtas iš lagerinio į kalėjimo režimą ir tą patį mėnesį išvežtas iš Permės srities lagerio į Čistopolio kalėjimą Totorijoje. Čia už streiko tęsimą buvo laikomas sugriežtinto režimo kalėjime.

Per paskutinius ketverius metus nė karto jam nebuvo leista pasimatyti su šeima.

1981 spalio 9 iš ten jis buvo išvežtas į Vilnių. Kelionė truko iki lapkričio 13. Kelionėje elgėsi žmoniškai, bet Vilniuje jį sumušė. Budintis viršila rusiškai jam sakė: dar per mažai mušė, reikėtų ir užmušti. Tokį lietuvišką svolačių seniai reikėjo sušaudyti.

Tą pačią dieną kalinys buvo pervežtas į KGB izoliatorių. Čia civiliai apsirengęs KGB atstovas išleidžiamą kalinį mandagiai įspėjo, kad jis jau esąs du kartu baustas, da-

rasti geresnę vietą, ar uždarbi, bet ir savo laisvę, atsidurti kalėjime ar net tolimame Sibire.

Išleivijoje mūsų šeimos beieškodamos garbūvio, patogumo, pamažu nutolsta nuo gyvo tikėjimo į Dievą, nutolsta nuo bažnyčios ir paskęsta pasaulio jūroje.

Kas daryti, kad mūsų šeimos vėl būtų lyg tos naminės šventovės, kuriose degtų tikėjimo amžinoji ugnis? Visų pirma, mūsų šeimos turi paimti į rankas Evangelijų knygą ir pagal ją tvarkyti savo gyvenimą, turi surasti laiko maldai, turi paskirti bent dalį savo pajamų paremti neturtinguosius, privalo papuošti savo namus su kryžiumi ir šventųjų paveikslais, privalo grįžti prie sekmadienio šventimo šv. Mišių aukoje.

Pasaulyje yra du priešingi frontai: viename yra bedieviška propaganda, kuri užsimojusi suduoti galutinį smūgį bažnyčiai, bet jai pasipriešina katališka šeima. Iš kitos pusės laisvame pasaulyje visos viešos propagandos priemonės nori tikėjimą padėti į muziejų. Ką mes darome, kad mūsų nepadėtų į muziejų? Ar mes giname savo tikėjimą savo šeimoje, darbuovietėje, ar viešame gyvenime? Nuo to, kaip mes reaguosime priklausys ateitis: ar ji bus krikščioniška ir gyva, ar ji pasiliks uždaryta muziejuje?

Todėl susipraskime, kol dar nevēlu ir atgaivinkime savo šeimose gyvą tikėjimą, meilę savo bažnyčiai, meilę Dievui, meilę savo artimui ir įskiepykime savo jaunimui gyvo tikėjimo kibirkštį, kad ateitis būtų šviesesnė ir mes galėtume pasakyti, kad atlikome savo pareigą.

Kun. AUGUSTINAS

~~~~~  
bai atidžiai stebimas, todėl tegu nebando užsiiminėti literatūros gaminiu.

#### NELEIDŽIA EMIGRUOTI

Zita ŠALASEVIČIŪTĖ (gim. 1947 m.) 1970-1976 m. dirbo anglų kalbos mokytoja. Paskutinė mokytojavimo vieta — Vilkaviškio raj. Gižų vidurinė mokykla. Mokytoja sakydavo, kad nori išvykti iš Tarybų Sąjungos, nes čia gyventi jai nepatinka dėl to, kad tenka kalbėti prieš savo įsitikinimus. Už tai ją pradėjo "auklėti" įvairūs tarybiniai darbuotojai. Kadan gi nepasidavė auklėjama, buvo pradėta "gydyti" Žiegždrių psichoneurologinėje ligoninėje 1976 m. gegužės-birželio mėn. Sugrįžusi iš Žiegždrių, nebuvo laikoma ligone, nes antraip iš jos nebūtų atėmę žinybinio buto Gižuose (pagal tarybinius įstatymus ligoniai negali būti iškeldinami iš jokių butų). Tuomet įsidarbino Plungės grūdų produktų kombinate, bet čia buvo persekiojama už politinį nepatikumumą. Jai buvo sudaromos tokios sąlygos, kad negalėtų dirbti. Šiuo metu niekur nedirba ir negauna jokios pašalpos nei pensijos.

Pirmosiomis 1981 metų dienomis buvusi mokytoja asmeniškai kreipėsi į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Pre-

## RELIGINĖS ŽINIOS

Auriesville, N. Yorko valstijoje, netoli Amsterdamo liet. parapijos, yra Š. Amerikos kankinių šventovė. Čia prieš 335 metus indėnai nukankino būrelį jėzuitų misionierių kurie buvo atvykę iš Prancūzijos. Rugpiučio 29 d. ten vyko lietuvių maldinga kelionė, kuri buvo labai įspūdinga. Joje buvo meldžiamasi už Lietuvą, kenčiančios Lietuvos progridžio paroda ir Kryžiaus kelias iš Lietuvos Kat. Bažnyčios kronikos.

Kretingoje buvo tardoma buvusi mokytoja Jadvyga Žiliūtė. Jai buvo grasinama už bažnyčios lankymą ir jaunimo organizavimą nubauti pinigine bauda, atimti butą, telefoną, pensiją ir patalpinti į senelių prieglaudą-izoliacijoje.

Žarėnų (Telsių apskr.) klebonas kun. A. Pridotkas pasiuntė Vyriausią Energetikos valdybai pareiškimą, kuriame sakoma, kad žmonės savo namuose ar kiuliu bei karvių tvartuose moka už elektros šviesą po 4 kapeikas už kilovatą, o bažnyčia turi mokėti 6 kartus daugiau t. y. 24 kap. už kilovatą.

Norėdama išlikti Kinijos Kat. Bažnyčia buvo priversta 1950 m. nutraukti ryšius su Vatikanu, tačiau slapta pagrindinė, Popiežiui ištikima Bažnyčia, vis dar ten tebeveikia.

Thomas Twomey, 71 metų amž. Notre Dame bazilikoje, netoli Čikagos buvo išventintas kunigu. Jaunas būdamas jis buvo pradėjęs studijuoti kunigų seminarijoje, bet iš ten pasitraukė ir vedė. Jo žmonai mirus 1976 m., jis ryžosi tapti kunigu.

Vatikano knygų leidykla išleido Kard. Vaitylos - dabartinio popiežiaus Jono Povilo II dvi dramas: "Mūsų Dievo brolis" ir "Tėvystės spinduliai". Jos bus išleistos italų kalba.

Kauno Kunigų Seminarijoje šiais metais baigė mokslą 17 diakonų. Jiems kunigystės šventimai suteikti birželio 6 d. Kauno arkikatedroj-bazilikoje ir Panevėžio katedroj.

~~~~~  
zidiumą dėl neįmanomų gyvenimo sąlygų — reikalavo teisės išvykti iš TSRS. Maskvoje 1981.1.1.4. išėjo į Raudonąją aikštę su plakatu "Reikalauju teisės emigruoti". Šį reišinį stebėjo minia žmonių ir užsienio žurnalistai. Demonstrantė buvo suimta ir po tardymo patalpinta Maskvos III prof. Giliarovskio psichiatrinėje ligoninėje, "gydyta" sausio-kovo mėn. insulinu ir kitokiais medikamentais, kol pradėjo kristi be sąmonės. Išleidžiant pagrasinta, — jei toliau ieškos teisės emigruoti, bus visam gyvenimui uždaryta psichinių ligonių prieglaudose. Negavusi niekur darbo, nei pensijos, nei kokios pašalpos, birželio pradžioje išvyko į Vilnių atsisakyti tarybinės pilietybės. Tolimesnis jos likimas nežinomas. P. Š.

(Pogrindžio "Aušra" 28 (68) nr.)

DVIEJŲ RAŠYTOJŲ GIMTADIENIO ŠIMTMETIS

VINCAS KRĖVĖ

Vincas Krėvė - Mickevičius gimė 1882 m. spalio 19 d. Subartonių km., Merkinės valsč., Alytaus apskr. Jo gimtasis Dzūkijos kraštas nederlingas, daug smėlynų, bet išpūdingai gražus. Dzūkijos grožis, jos gamta V. Krėvei iš mažens darė stipraus išpūdzio. Jis buvo vienas iš pagrindinių veiksmų, formavusių jojo kūrybinį talentą.

Privačiai pasimokęs baigė Rusijos gimnaziją ir įstojo į Kijevo universitetą, filologijos - filosofijos fakultetą. Su įvairiomis pertraukomis (dėl 1905 m. revoliucijos) baigė 1908 m., 1913 m. tame universitete gavo lyginamosios kalbotyros magistro laipsnį.

Susikurus Lietuvos valstybei ir besirūpinant plačioje Rusijoje išblaškytais lietuviais, V. Krėvė buvo paskirtas Lietuvos konsulu Azerbaidžanui.

Grįžęs į Lietuvą 1920 m. Švietimo ministerijos paskirtas Knygų Leidimo komisijon. Įsteigė ir redagavo "Skaitymų" žurnalą. Steigiant Lietuvos universitetą (1922 m. vasario 16 d.) buvo pakviestas profesorium. Nuo 1925 iki 1937 m. buvo humanitarinių mokslų fakulteto dekanu, redagavo fakulteto leidinius.

Šalia universitetinio darbo, Krėvė reikšėsi visuomeninėje ir politinėje veikloje, vėliau - literatūriniame gyvenime.

Bolševikams okupavus Lietuvą, 1940 m. birželio mėn., buvo pakviestas vadinti liaudies vyriausybę.

MŪSU ŽINIOS

KULTŪRINIO CIKLO UŽBAIGA SUSIVIENIJIME

Šių metų lapkričio 14 d. pavakaryje Lietuvių Susivienijimo patalpose Lanus mieste užsibaigė kultūrinis ciklas su meniška popiete, kurioje pagrindinė tema buvo "Foto Menas". Šią kultūrinę popietę suorganizavo ir pravedė SLA kultūrinė komisija.

Visų pirma ponas Luis Romano savo akivaizdinėje paskaitoje parodė, kaip pasiekti fotografavimo meno ir kaip atskirti nuo nevykusio meno.

Su skaidrėmis parodė Buenos Aires zoologinio sodo meniškų kūrinių: gyvulių namelius, paminklus ir visokias kitas prašmatnybes Buenos Aires mieste pradedant nuo Bocos ir užbaigiant pasaulinių didmiesčių vaizdais.

Toliau parodė tris akivaizdines filmas, lamėjusias tris premijas tautiniame konkurse.

Pirmoje filmelėje, užvardintoje "Tras la Cordillera del viento", parodė gražiausias ir įdomiausias Argentinos Andų kalnų vietas.

Antroje filmoje, užvardintoje "Un Dios rico de tiempo", buvo parodyta meniškai mūsų žemės raida, kuri laiko bėgyje pasipuošė žiedais, vabzdžiais, gyvuliais ir buvo apvainikuota žmogaus sutverimu. Šis filmas su menišku subtilumu, spalvų gyvastingumu ir muzikos švelnumu užburė žiūrėtojus kaip pasakoje.

min. pirmininko pavaduotoju ir užsienio reik. ministeriu. Tai jis padarė norėdamas sulaukyti Lietuvos nepriklausomybės ir jos ekonominės gerovės griovimą. Nuskridus į Maskvą paaikšėjo, kad iš anksto suplanuota įjungti Lietuvą į Sov. Sąjungą. Tada Krėvė atsistatydino ir atsidėjo universitetiniam darbui. 1943 m. vokiečių okupacijos metų, kaikiuriuos profesorių išvežus į koncentracijos stovyklą Vokietijon, jam teko slapstytis, saugojantis galimo išvežimo. 1944 m. bolševikams antru kart okupuojant Lietuvą, pasitraukė į Austriją, kur buvo lietuvių gimnazijos mokytoju ir direktorium. Į JAV atvyko 1947 m. Filadelfijoje universitete dėstė rusų ir lenkų kalbas ir literatūrą. Mirė ten pat 1954 m. liepos 7 d.

Rašytojas V. Krėvė Mickevičius visus savo raštus pasirašinėjo Krėvės slapyvarde. Ją paėmė iš savo senelio, kuris jo gimtojoje parapijoje šalia pavardės dar Krėvė buvo vadinamas.

Pirmasis jo kūrinių - stilizuotas liaudies padavimas - "Gilšė", išspausdintas 1909 m. "Viltyje". "Šarūnas" istorinė drama 1911 m. "Dainavos šalies senų žmonių padavimai" 1912 m. V. Krėvės raštai buvo išleisti 10-tyje tomų, jie apėmė visą jo kūrybą.

V. Krėvė buvo žymus tautosakos rinkėjas. Iš didesnių jo tautosakos rinkinių minėtini: "Dainavos krašto liaudies dainos", "Lietuviškos patarlės ir priežodžiai", "Aitvaras", "Dzū-

kų poringės" ir kit.

V. Krėvės kūryboje žymu dviejų literatūrinių srovių atspalviai: romantizmo ir realizmo. Romantinėje kūryboje jis vaizduoja praeities Lietuvą. Jo vaizduojama istorinė Lietuva pilna paslapčių, nepaprastų žygių, pasiaukojimo, tėvynės meilės. ("Šarūnas", "Skirgaila", "Dainavos šalies padavimai" ir kt.).

Realistinė kūryba yra surinkta "Šiaurinėje pastogėje". Šiuose kūriniuose vaizduoja dzūkų kaimą dar prieš I did. karą. ("Silkės", "Vargingas gyvenimas").

ANTANAS VIENUOLIS

Antanas Žukauskas - Vienuolis gimė 1882 m. kovo 26 d. Užuožerių km., Anykščių parap. Jis buvo vyskupo ir rašytojo Ant. Baranausko giminaitis. Baigęs 4 klases Liepojuje, išvyko į Maskvą, kur įstojo į vaistinę ir po trijų metų praktikos išlaikė provizoriaus padėdėjo egzaminus ir dirbo įvairiose Rusijos vaistinėse.

1905 m. įsitraukė į revoliucinį sąjūdį ir pateko kalėjimui, apie kurį vėliau parašė "Kalėjimo išpūdziauose". Pirmieji jo rašiniai buvo išspausdinti 1905 m. Petrapilio "Lietuvių Laikraštys".

Gyvendamas užkaukazyje, pėsčias išvaikščiojo Kaukazo kalnus, Krymą ir iš tų kelionių išpūdziau sukūrė gražias Kaukazo legendas ir Krymo išpūdziaus. Pirmasis jo grožinis kūrinys, Kaukazo legendų, "Amžinasis

spalio 24 d. davė mūsų organizacijai 9.500.000 pelno, kadangi visu tuo metu sunaudota mėsa (130 kilogramų), buvo Antano Balinsko dovanota.

2. Paskutinis šalpos bonų lošimas įvyko 30-10-82. Lošimo objektas - autas Ford Falcon, kuris teko Nr. 687, jo savininkė - p. Lilia Kelenberg. Greitu laiku duosime pilną šių lošimų (1982 m.) balsą.

3. Centro Valdyba dėkoja visiems už materialinę paramą, gautą laikotarpyje 16-10-82 - 16-11-82. Aukotojai: \$ 2.000.000 - p. Jonas C. Banylis; \$ 1.000.000 - p. Miguel Marussaki, p. Jonas Jieznas, p. Marcelė Stanevičius, p. Adelė Andriuškienė, inž. G. Kliuga, p. Juozas Deveikis, p. Pranas Bajerčius; \$ 500.000 dr. Ernestas Paršelis; \$ 200.000 - pp. U. Acosta, E. Czop; \$ 100.000 - O. Calvo, Carnelis, J. Garcia, J. Dewenca, O. Baez, G. Mendez, F. Sobrino A. Dos Anjos

S.L.A. Centro Valdyba

A. L. CENTRO SUKAKTUVINIAI PIETŪS

Spalio 31 d. A. Lietuvių Centras užbaigė savo sukaktuvinį mėnesį, atšvėsdamas 56 veiklos metus. Sukaktuvinis mėnuo užbaigtas su šauniais pietumis. Ankščiau L. Centras savo minėjimus užbaigdavo su sukaktuvine vakariene, bet šiuo metu, sąlygom pasikeitus, nes senesnio amžiaus žmo-

smukininkas", buvo išspausdintas 1907 m. "Vilniaus Žiniose". Kadangi jis mėgo vienumą, tai norėdamas pabrėžti, kad jis yra vienas vienužis, po savo raštus pasirašinėjo Vienuolio slapyvardžiu.

1907 m. persikėlęs į Maskvą, įstojo į universitetą studijuoti farmacijos. Tuo metu aktyviai dalyvavo lietuvių studentų draugijoje, bendradarbiavo "Farmaceutų reikaluose" ir "Aušrinėje".

1910 m. gavo provizoriaus diplomą. Lietuvai atgavus nepriklausomybę, grįžo į tėvynę, gyvendamas kurį laiką Vilniuje ir Kaune, būdamas "Lietuvos" dienraščio karo korespondentu. Vėliau Anykščiuose įsigijo vaistinę ir ten gyveno savo namuose šalia vysk. A. Baranausko klėtelės. Ten ir mirė 1957 m. rugpjūčio 17 d.

RAŠTAI

Vienuolio raštai buvo išleisti vienuolioje numeruotų tomų. Ten telpa: "Kaukazo legendos" (Amžinasis smukininkas, Prakeikti vienuoliai), "Grįžo", "Inteligentų palata" (vaizduoja psichiatrinės ligoninės gyventojus), "Prieš dieną" (nepriklausomos Lietuvos pradžios gyvenimas), Kelionės išpūdziai, premijuotas romanas "Kryžkelės", jaunimui romanas "Viešnia iš Šiaurės", drama "1831 metai", drama "Prieblandoje", romanas "Puodžiunkiemis" ir daug kitų. Gražiausieji jo raštai 1937 m. buvo išleisti "Rinkiniuose raštuose".

nėms nėra įmanoma važinėti naktimis, visas lietuviškas veikimas visose organizacijose nuslinko į vidudienį ar po pietų.

Prieš pradedant pietus, L. Centro pirmin. J. Mičiūdas pasveikino visus susirinkusius ir pranešė, kad pietuose dalyvauja svečiai iš kitur: Brazilijos Liet. Bendruomenės pirmin. Jonas Tatarūnas su žmona Vera ir buv. L. C. veikėja Eug. Rudytė Mažeikienė iš Venezuelos.

Tada atsidarė scena ir pasirodė orkestras "Verjovena". Tuojaus išsiriavo visi patarnautojai ir muzikai grojant pradėjo aptarnauti stalus.

Svečių susirinko labai daug - pilnos keturios eilės stalų, nuotaika vyravo puiki, senai nesimatę dar ilgai šnekučiavosi. Į pabaigą prasidėjo šokiai prie orkestro muzikos.

Amžinybėn iškeliavus Petruį Čepulėnui, liūdinčiai žmonai Emilijai Čepulėnienei, krikšto dukteriai bei giminėms Lietuvoje - reiškiau nuoširdžią užuojautą. Genė Macaitienė, dukra ir sūnus.

Amžinybėn palydėjus Mykolą Galecką, Š. Amerikoje, nuoširdžiai užjaučiame jo žmoną ir dukrą su šeima.

Ona Kairelienė
duktė Rasa ir jos šeima.

Trečioje filmoje, užvardintoje "cuadros, recuadros", buvo parodyta kaip sukamas yra akivaizdinis filmas (audovizualas) pamažu keičiant figuras ir keičiant kartu muzikos tonus ir melodijas.

Be to salėje buvo išstatytos premijuotos nuotraukos su turtingais žmogaus gyvenimo ir gamtos motyvais, kurios traukė visų akis. Visa tai buvo lyg gražus apvainikavimas kultūrinio ciklo, kuris prasidėjo gegužės mėnesį SLA patalpose ir baigėsi su šia meniška popiete.

Šią meninę popietę atliko Fotografinis Meno Būrelis priklausantis Buenos Aires Krikščiniškam Jaunimui, kuris šiemet atšventė savo 80 metų gyvavimo sukaktį, jo centras randasi ant gatvės Reconquista 439 Buenos Aires mieste. Šią programą kas nori gali dar pamatyti šių metų lapkričio mėn. 26 d. 19 val. Avda. de Mayo 1370 1er. piso.

Reikia pasveikinti Lietuvių Susivienijimą, ypatingai Kultūrinę Komisiją, kuri mūsų visuomenei per 7 mėnesius iš eiles davė kultūrinių konferencijų ciklą. Laukiame, kad ir sekančiais metais pasirodys su naujom konferencijom.

Dalyvis

IŠ SLA VEIKLOS

1. Centro Valdyba praneša, kad asado pietūs, kurie įvyko 1982 m.

UŽ MIRUSIUS

Už a.a. Petrą Čepulėną, bus atnašautos šv. Mišios šių metų gruodžio 5 d. 12 val., Adroque seminarijos bažnyčioje.

Artimuosius kviečia žmona
Emilija Čepulėnienė.

Už a.a. Sofiją Vilkelytę de Stuber, bus atnašautos šv. Mišios š.m. gruodžio 19 d. 12 val. Adroque seminarijos

bažnyčioje.

Birutietes ir kitus artimuosius kviečia

Vince Gražulevičienė ir šeima.

Už a.a. Kazimierą Deveikį Pipirą, bus atnašautos šv. Mišios šių metų gruodžio 5 d., 10 val. lietuvių Aušros Vartų parap. bažnyčioje.

Artimuosius kviečia
Žmona Konstancija ir vaikai.

PADEKA

Mirus mano mylimai žmonai a.a. Danutei Šumylaitei Gilvydienei, nuo širdžiai dėkoju visiems padėjusiems man šioje skausmo valandoje: lankytojams ligoninėje, o jai mirus pareiskusiems man užuojautą žodžiu ir per spaudą, dalyvavusiems šermenyse ir palydėjusiems į amžino poilsio vietą - Lanus kapines, atsiuntusiems gyvų gėlių vainikų. Mano didžiausia padėka priklauso p. Sof. Rymavičienei, kuri, per dvyliką dienų kartu su manimi kantriai slaugė ligonę. Dėkoju kun. Ant. Lubickui ir P. Sakalauskui už maldas šermenų metu, palydėjimą į kapines ir P. Gudelevičiui grojusiam vargonais bažnyčioje. Dėkoju gimnainičiams E. ir L. Markams, Pašeliams, Juknevičiams, Sakalauskams, lietuvių parap. marijonams, Pilkų šeimai, visiems kaimynams ir parapijiečiams,

MŪSŲ MIRUSIEJI

†Rožė Liepinaitienė, mirė Kanadoje, sulaukusi 101 metus ir 8 mėnesius amž. Liko duktė ir du sūnūs su šeimomis.

† Alfonsas Vytautas Braziulis, 82 m. amž., 14-tos SLA kuopoje išbuvo pirmininku 25 metus. Mirė balandžio 6 d. JAV. Lietuvos Nepriklausomybės kovų dalyvis - savanoris kūrėjas.

† Marija Bačiūnienė, 91 metų amž. mirė JAV-bėse birželio mėn. Ji yra našlė Juozo Bačiūno, Pas. L.Bnės Garbės pirmininko. Su juo lankėsi ir Argentinoje. Gimė Lietuvoje, Amerikoje išgyveno 79 metus.

† Kun. Juozas Jankauskas, 59 m. amž., mirė rugpiučio 5 d. Italijoje. Žemaitis, teologines studijas buvo pradėjęs Telšių kun. seminarijoje, vėliau tęsė jas Vokietijoje. Romoje gavo 1949 m. kunigo šventimus. Dirbo sielovados darbą Romoje, kurį laiką

atvykusiems pasitikti prie bažnyčios. Taip pat mano didelė padėka priklauso "Laiko" ir "A. L. Balso" redakcijoms, davusiems vietos laikraščiuose plačiam nekrologui.

Visiems širdingai dėkoju - vyras
Jurgis Gilvydis..

MIRUSIŲJŲ PRISIMINIMAS

Lapkričio 2 d. - Vėlinių dieną viso pasaulio katalikai prisimena savo mirusiuosius. Lietuvių Aušros Vartų bažnyčioje, kaip ir kiekvienais metais, vyko pamaldos už mirusius, kurias atnašavo kun. J. Petraitis. Mišių metu giedojo ir vargonais grojo brolis Pijus Gudelevičius. Kun. J. Petraitis pasakė dienai pritaikintą pamokslą.

Po pamaldų visi susirinko prie lietuviško kryžiaus, lietuvių parapijos sodelyje, kur kun. J. Petraičiui vadovaujant buvo pasimelsta už mirusius ir sugiedota Viešpaties Angelas.

darbavosi Vatikane lietuvių radio programoj. Paskutiniuosius 15 metų kapelionavo aukštesnėse italų mokyklose. Palaidotas šiaurinėje Italijoje.

† Stasys Paltus, teisininkas, 76 m. amž. mirė Los Angeles mieste, JAV. š.m. liepos mėn. Buvo įsijungęs į liet. visuomeninį darbą, dažnai buvo kviečiamas su paskaitomis, nes turėjo įgimtą gražbylystės dovaną.

† Vytautas Plučas, žuvo auto nelaimėje Kanadoje. Jis buvo ką tik baigęs gimnaziją ir ruošėsi studijuoti universitete.

† Joana Paulionytė, 34 m. amž. mirė š. m. birželio mėn. Kanadoje, gailėstingoji sesuo. Gimė Vokietijoje, su tėveliais 1949 m. atvyko Kanadon. Čia baigė mokslą, dalyvavo lietuvių organizacijose. Baigusi mokslą pasišventė kilniam artimo meilės darbui. Paskutinius dešimtį metų dirbo su

luošais - jaunimu ir vaikais, rodydama didelį pasišventimą ir meilę. Palaidota lietuvių šv. Jono kapinėse, Mississaugoje.

† Kun. Titas Vinšnelis, 78 m. amž. mirė liepos 18 d. ok. Lietuvoje. Suvainiški, Rokiškio apskr., klebonas. Prieš porą metų buvo atšventęs kunigystės auksinę sukaktį. Palaidotas gimtajame Pandelyje.

† Eduardas Domynas, 75 metų amž. Yra kilęs iš Pavyštyčio k. Vyštyčio parap. Argentinoje nuo 1929 metų, čia vedė. Giliam liūdesyje liko žmona Ona Domynienė, duktė Hilda, brolis Augustas Domynas, daktaras Alb. Domynas su šeima, sesuo Berta Turknevičienė Kanadoje. Palaidotas Moron kapinėse.

† Antanas Šlekonis, apie 80 metų amž., mirė šių metų spalio 20 d. Alta Gracia vietovėje, Kordobos prov. Palaidotas vietos kapinėse. Buvo susipratęs lietuvis, mėgo lietuvišką spaudą ir lietuvius. "Laiko" administratoriui lankantis toje apylinkėje, velionis jį savo namuose priimdavo, apnakvydindavo ir vaišindavo.

† Kostantas Sinkevičius, 77 metų amž., mirė lapkričio 4 d., palaidotas Flores kapinėse. Liko seserėčia Prokopovič Račelytė su šeima ir kapit. R. Račelis su šeima (Rosario mieste).

Jonas Navardauskas, gyv. JAV-bėse, 29 metų amž., gelbėdamas motiną iš vandens, ją išgelbėjo, o pats prigirė.

† Jonas Pakalka, 78 metų amž. žinomas kooperatininkas, mirė Woodhavene N. Y. š. m. liepos 26 d. Buvo Suv. Naumiesčio burmistru, vėliau Kaune talkino A. Sutkui organizuoti tautos teatrą. Seimo narys. Įsijungė į Paramos kooperatyvą ir jame dirbo kaip valdybos pirmininkas ir direktorius išvystydamas ją į didelę kooperatinę įmonę.

† Sesuo Angelė - Petronėlė Zidzinskaitė, 82 m. amž. mirė Belgijoje, 1982 m. rugsėjo 15 d. Atvykusi iš Kauno įstojo į Skaisčių Širdžių seserų vienuoliją 1932 metais.

† Aleksandra Balčiūnienė, 84 metų amž. dantų gydytoja, mirė rugpiučio 20 d. Los Angeles mieste. Ji buvo rašytoja J. Švaisto - Balčiūno našlė.

Emilija Mesonytė Subačienė gavo liūdną žinią iš Lietuvos, kad ten spalio mėn. motociklo katastrofoje žuvo jos brolienas inžinierius Romas Mesonis, 41 m. amž. Liko žmona, tėvai, broliai seserys. Taip pat spalio mėn. prigirė Albertas Mesonis, 37 m. amž. Liko žmona ir motina. Abu pusbroliai buvo kilę iš Taujienų par., Ukmergės apskr.

† Fernando Estanislao Surila, mirė šių metų spalio 30 d. Berisso mieste. Liko žmona Aida Elvira Saulio Surilienė, motina Eliza Surilienė, vaikai Alberto ir Mirta, broliai Rudolfas, Amalija ir Juozas, ir kiti artimieji. Palaidota Berisso kapinėse.

† Antanas Aleksiejus mirė 1982 m. spalio 30 d. Palaidotas Flores kapinėse.

† Vincas Kudirka, virš 100 metų amž., mirė gegužės mėn. JAV. Buvo gimęs Barzdų valsč., Šakių apskr. Amerikoje nuo 1902 m. Čia veikė įvairiose liet. organizacijose. 1910 m. suorganizavo šv. Jurgio draugiją, kuri plačiai veikė kultūrinėje srityje. Pasikvietęs į talką kitus lietuvius, įkūrė lietuvių parapiją ir šv. Jurgio bažnyčią Norwoode, kuri buvo pašventinta 1915 m. Priklausė prie Lietuvių Katalikų Darbininkų draugijos. Jo ir kitų draugijos narių rūpesčiu buvo išleistas laikraštis "Darbininkas" 1915 metais.

† Kazimieras Gulbinas, 53 metų amž. šv. Pranciškaus vienuolijos vienuolis - brolis, mirė gegužės 22 d. prie N. Yorko.

† Jonas Čekanauskas, 74 metų amž. mirė Los Angeles mieste 1982 m. liepos 15 d. Lietuvos Laisvės kovų savanoris. Priklausė Savanorių - Kūrėjų ir Šaulių sąjungom, Š. Amerikoje taip pat dalyvavo įvairiose lietuvių organizacijose. Liko sūnus Vytautas su šeima, kuris yra Lietuvos Generalinis konsulas Los Angeles mieste.

† Konstancija Tranavičiūtė, 76 m. amž., Marijos Krikščionių pagalbos vienuolijos narė, mirė netoli Torino, šiaurės Italijoje.

† Eduardas Samolis, mirė 1982 m. spalio 30 d. Berisso mieste. Liko žmona Apolonisa Radzevičiūtė Samolienė, duktė Angela de Cobbio, žentas Osvaldas Cobbio, anūkai: Gabriel ir Carlos. Palaidotas Berisso kapinėse.

† Mykolas Galeckas, apie 80 metų amž., anksčiau gyvenęs Argentinoje, mirė Š. Amerikoje, Čikagos mieste. Nuliūdime liko žmona ir duktė su seima. Būdamas Argentinoje Galeckų šeima reišėsi lietuviškoje veikloje, ypač velionis buvo paslaugus bet kuriam lietuviškam darbui.

† Salomėja Sodeikaitė Petravičienė, mirė gegužės 19 d. JAV. Liko sūnus ir dvi dukterys su šeimomis ir mirusio Argentinoje sūnaus Aleksandro Petravičiaus žmona Lidija su dukromis. Velionė buvo solisto Antano, muz. Stasio ir Stepono ir kitų Sodeikų sesuo.

† Vytautas Balčiūnas, gydytojas, gimęs Jurbarke 1919 m., mirė JAV-bėse balandžio 17 d. Kaip gydytojas stengėsi visiems padėti. Priklausė visai eilei organizacijų. Liko žmona ir vaikai studentai: sūnus ir dvi dukterys.

† Sesuo Julija Petronytė, Jėzaus Širdies Klusnumo Kongregacijos Sesuo Marija, 89 m. amž. mirė balandžio 30 d. Čikagoje. Buvo kilusi iš Utenos apskr. Palaidota šv. Kazimiero kapinėse.

† Nemira Šurnaitė Ratkevičienė, 50 metų amž. gydytoja, mirė Australijoje rugsėjo 10 d. Dalyvavo skautų sąjūdyje. Buvo gimusi Šaulėnuose.

